

METODY WYCENY AKTYWÓW i PASYWÓW **ORAZ USTALANIA WYNIKU FINANSOWEGO**

Ustala się następujące metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego, w zakresie, w jakim ustawa pozostawia jednostce możliwość wyboru, do stosowania w sposób ciągły, nie rzadziej niż na koniec roku obrotowego i na każdy inny dzień bilansowy zakładając, że nie występuje zagrożenie możliwości dalszej kontynuacji działalności jednostki.

Rozdział I **Zasady ogólne**

§ 1. Aktywa i pasywa wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy w sposób następujący:

- 1) środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne - według cen nabycia, wyceny lub kosztów wytworzenia, zmniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe. a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości;
- 2) środki trwałe otrzymane nieodpłatnie - według wartości określonej w dokumencie otrzymania;
- 3) środki trwałe w budowie (inwestycje rozpoczęte) - w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości;
- 4) rzeczowe składniki majątku obrotowego - według cen nabycia;
- 5) należności - w kwocie wymaganej zapłaty wraz z odpisami aktualizującymi należności;
- 6) zobowiązania - w kwocie wymagającej zapłaty;
- 7) kapitały (fundusze) własne oraz pozostałe aktywa i pasywa - w wartości nominalnej.

Rozdział II **Wycena składników aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych**

§ 2.1. Wyrażone w walutach obcych aktywa i pasywa oraz operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia odpowiednio:

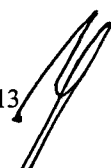
1) po kursie faktycznie zastosowanym w przypadku:

- a) operacji sprzedaży lub kupna walut,
- b) operacji zapłaty należności lub zobowiązań,
- c) zaciągnięcia pożyczek, kredytów oraz ich spłaty

- o ile odrębne przepisy dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej;

2) po kursie średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego dzień przeprowadzenia operacji gospodarczej chyba, że w innym wiążącym jednostkę dokumencie ustalony został inny kurs. w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeśli nie jest zasadne zastosowanie kursu, o którym mowa w pkt 1.

2. Jeżeli możliwości techniczne komórki organizacyjnej nie pozwalają na uzyskanie informacji o kursach średnich NBP z dnia poprzedzającego dzień dokonania transakcji, to do wyceny operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych można zastosować kurs z tabeli z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego tę operację.
3. Odsetki od lokat walutowych wycenia się po kursie faktycznie zastosowanym z dnia ich naliczenia.
4. Odsetki od środków na rachunku walutowym wykazywane są po przeliczeniu według kursu faktycznie zastosowanego z dnia ich dopisania.
5. Przesunięcie środków pomiędzy rachunkami walutowymi w ramach jednostki wyceniane jest po kursie historycznym (metodą FIFO) i nie powoduje żadnych różnic kursowych.
6. Rozchód środków walutowych wycenia się przy zastosowaniu metody pierwsze weszło pierwsze wyszło (FIFO).
7. Na dzień bilansowy oraz na dzień zakończenia każdego kwartału, aktywa i pasywa wyrażone w walutach obcych wykazane w księgach rachunkowych wycenia się po kursie średnim ogłoszonym dla danej waluty przez NBP na ten dzień.
8. W pierwszym dniu po upływie każdego kwartału wyksięgowuje się (stornuje) różnice wynikające z wyceny bilansowej.

9. Pobraną zaliczkę w walucie obcej na koszty związane z podróżą służbową wycenia się po kursie faktycznie zastosowanym z dnia dokonania transakcji. Rozliczenie zaliczki dokonuje się według kursu, po jakim wyceniono pobraną zaliczkę.

Rozdział III

Wycena wartości początkowej środków trwałych

- § 3. 1. Wartość początkową środka trwałego stanowi cena nabycia, wycena lub wartość nakładów inwestycyjnych. W przypadku gruntów otrzymanych na podstawie decyzji właściwego organu, wyceniania się je w wartości określonej w tej decyzji.
2. Wartością początkową środka trwałego otrzymanego nieodpłatnie na podstawie decyzji jest wartość określona w decyzji otrzymania .
3. Wartość początkową środka trwałego powiększają koszty jego ulepszenia, polegające na przebudowie, rozbudowie, modernizacji lub rekonstrukcji i powodujące, że wartość użytkowa tego środka po zakończeniu ulepszenia przewyższa posiadaną przy przyjęciu do używania wartość użytkową, mierzoną okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych przy pomocy ulepszanego środka trwałego, kosztami eksploatacji lub innymi miarami.
4. Wartość początkową środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych zmniejszają odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe dokonywane w celu uwzględnienia utraty ich wartości, na skutek używania lub upływu czasu.
5. Wartość początkowa i dotychczas dokonane od środków trwałych odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe mogą, na podstawie odrębnych przepisów, ulegać aktualizacji wyceny, a wyniki aktualizacji są odnoszone na fundusz.

Rozdział IV

Wartości niematerialne i prawne

§4.1. Definicja wartości niematerialnych i prawnych, określona w art. 3 ust. 1 pkt. 14 ustawy o rachunkowości, dla potrzeb jednostki zostaje uściślona w sposób następujący, do wartości niematerialnych i prawnych zalicza się:

- a) prawa majątkowe nadające się do gospodarczego wykorzystania, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, w szczególności – licencje, koncesje, programy komputerowe, bez względu na wartość, w tym pomoce dydaktyczne – oprogramowanie edukacyjne.

2. Wycena wartości niematerialnych i prawnych następuje w oparciu o art. 28 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 28 ust. 8 i art. 33 ust. 1 ustawy o rachunkowości – przy czym dla potrzeb jednostki wartość początkowa wartości niematerialnych i prawnych zostaje uściślona w sposób następujący:
 - a) wartości niematerialne i prawne pochodzące z zakupu wycenia się w cenie nabycia, tj. w rzeczywistej cenie zakupu powiększonej o koszty bezpośrednio związane z zakupem (w tym nie podlegający odliczeniu podatek VAT),
 - b) wartości niematerialne i prawne stanowiące własność jednostki samorządu terytorialnego otrzymane nieodpłatnie, na podstawie decyzji właściwego organu, wyceniane są w wartości określonej w tej decyzji,
 - c) wartości niematerialne i prawne otrzymane nieodpłatnie w drodze darowizny, wycenia się według wartości określonej w dowodzie dostawy lub w wartości
3. Ewidencja szczegółowa dla objętych ewidencją księgową wartości niematerialnych i prawnych umożliwia ustalenie umorzenia oddzielnie dla poszczególnych tytułów wartości niematerialnych i prawnych.
4. Wartości niematerialne i prawne nie podlegają ulepszeniu, co oznacza, że nie można zwiększać ich wartości początkowej. Wszelkie aktualizacje oprogramowania (licencji) będącego wartościami niematerialnymi i prawnymi podlegają odniesieniu bezpośrednio w koszty jednostki.
5. W sprawozdaniu finansowym wartości niematerialne i prawne wykazywane są w wartości netto tj. wartość początkowa pomniejszona o dotychczasowe umorzenie.

Rozdział V

Środki trwałe

§5.1 Definicja środków trwałych określona w art. 3 ust. 1 pkt. 15 ustawy o rachunkowości dla potrzeb jednostki zostaje rozszerzona i uściślona w sposób następujący - do środków trwałych zalicza się rzeczowe aktywa trwałe o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższej niż 1 rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby jednostki:

- a) środki trwałe o wartości jednostkowej przekraczającej 1.000,- zł, w tym pomoce dydaktyczne,
- b) książki i zbiory biblioteczne,
- c) pozostałe środki trwałe wyspecyfikowane w załączniku nr 6.

2. Nabyte aktywa rzeczowe o okresie użytkowania ponad rok, o wartości niższej niż 1.000,- zł, za wyjątkiem środków trwałych wyspecyfikowanych w załączniku nr 6 oraz książek i zbiorów bibliotecznych, odnosi się w miesiącu nabycia bezpośrednio w koszty bieżącej działalności operacyjnej jako wartość zużytych materiałów.
3. Wycena środków trwałych następuje w oparciu o art. 28 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 28 ust. 8 i art. 32 – 33 ustawy o rachunkowości, przy czym dla potrzeb jednostki wartość początkową środków trwałych zostaje uściślona w sposób następujący:
 - a) środki trwałe pochodzące z zakupu wycenia się w cenie nabycia, a więc w rzeczywistej cenie zakupu powiększonej o koszty bezpośrednio związane z zakupem (w tym nie podlegający odliczeniu VAT),
 - b) środki trwałe stanowiące własność jednostki samorządu terytorialnego otrzymane nieodpłatnie, na podstawie decyzji właściwego organu, wyceniane są w wartości określonej w tej decyzji,
 - c) środki trwałe otrzymane nieodpłatnie w drodze darowizny, wycenia się według wartości określonej w dowodzie dostawy lub w wartości rynkowej z dnia nabycia takiego samego lub podobnego środka trwałego, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia,
 - d) w przypadku ujawnienia w trakcie inwentaryzacji wg posiadanych dokumentów z uwzględnieniem zużycia, a przy ich braku wg wartości określonej przez komisję, na podstawie aktualnej ceny rynkowej,
 - e) zwiększenie względnie zmniejszenie wartości środków trwałych może nastąpić na skutek urzędowej aktualizacji ich wartości zgodnie z ustalonymi i ogłoszonymi przez GUS wskaźnikami przeliczeniowymi.
4. Ewidencja szczegółowa dla objętych ewidencją księgową środków trwałych umożliwia ustalenie umorzenia oddzielnie dla poszczególnych środków trwałych.
5. W sprawozdaniu finansowym środki trwałe wykazywane są w wartości netto tj. wartość początkowa pomniejszona o dotychczasowe umorzenie

Rozdział VI

Środki trwałe w budowie

§6.1. Definicja środków trwałych w budowie określona w art. 3 ust.1 pkt 16 ustawy o rachunkowości dla potrzeb jednostki zostaje uściślona w sposób następujący - do środków trwałych w budowie zalicza się:

- środki trwałe w okresie ich budowy, montażu lub ulepszenia już istniejącego środka trwałego,
 - nabyte gotowe obiekty, nie wymagające montażu.
2. Wartość środków trwałych w budowie obejmuje ogół kosztów poniesionych na nabycie (zakup), budowę we własnym zakresie środków trwałych oraz kosztów związanych z ulepszeniem już użytkowanych środków trwałych począwszy od rozpoczęcia przygotowań do budowy do czasu przekazania środka trwałego do używania.

W przypadku zakupu gotowych obiektów, wartość środków trwałych w budowie obejmuje koszty zakupu tych obiektów powiększone o koszty bezpośrednio związane z zakupem, poniesione do chwili przekazania go do używania (w tym nie podlegający odliczeniu VAT).

3. Środki trwałe uważa się za ulepszone, gdy suma wydatków poniesionych na ich przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję lub modernizację, w danym roku podatkowym przekracza 10.000 zł i wydatki te powodują wzrost wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania. Wzrost wartości użytkowej mierzony jest w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji. w przypadku gdy ulepszenie łączy się z koniecznością nabycia części składowych lub peryferyjnych, ich wartość powiększa wartość początkową środka trwałego, o ile jednostkowa cena nabycia przekracza 10.000 zł. Ulepszeniem jest trwałe unowocześnienie środka trwałego, które podnosi jego wartość techniczną, jak i przystosowanie składnika majątku do wykorzystania go w innym niż pierwotny celu lub nadanie temu składnikowi nowych cech użytkowych wyrażające się w poprawie standardu użytkowego lub technicznego albo obniżce kosztów eksploatacji. Natomiast wydatki na remont środka trwałego z uwagi na odtworzenie jego pierwotnej wartości użytkowej nie powiększają wartości początkowej środka trwałego. Remont to działanie przywracające pierwotny stan techniczny i użytkowy środka trwałego. Remontem jest np. wymiana zużytych składników technicznych następująca w toku eksploatacji środka trwałego i będąca wynikiem tej eksploatacji. Do prac remontowych mogą zostać wykorzystane najnowsze materiały odpowiadające aktualnym standardom technologicznym. w przypadku remontu środka trwałego należy wpisać adnotację w księdze inwentarzowej, w którym roku miał miejsce remont i oznaczenia wymienionego sprzętu.

Rozdział VII

Zapasy

§ 7.1. Definicja rzeczowych aktywów obrotowych określona w art. 3 ust.1 pkt. 19 ustawy o rachunkowości dla potrzeb jednostki zostaje uściślona w sposób następujący - do rzeczowych aktywów obrotowych zalicza się:

- a) materiały nabyte w celu zużycia na własne potrzeby, z obowiązkiem ustalenia zapasu na koniec roku obrotowego o ile zapas stanowi istotną wartość,
 - b) towary nabyte w celu odprzedaży w stanie nieprzetworzonym,
 - c) wyroby gotowe i produkty w toku.
2. Wartość nabytych materiałów w celu zużycia na własne potrzeby odnosi się w miesiącu nabycia bezpośrednio w koszty bieżącej działalności operacyjnej z wyłączeniem artykułów żywnościowych.
 3. Dla zakupionych artykułów żywnościowych prowadzi się ewidencję ilościowo – wartościową. Artykuły żywnościowe do magazynu przyjmuje się w cenach zakupu. Rozchód tych artykułów z magazynu wycenia się metodą FIFO, czyli - pierwsze przyszło pierwsze wyszło – według cen zakupu (kosztu) tych składników aktywów, które jednostka najwcześniej nabyła. Rozchód ustalany jest w oparciu o miesięczny raport zużytych artykułów żywnościowych przeznaczonych do przyrządzania posiłków.
 4. Na koniec roku obrotowego zakupione materiały obciążające bieżące koszty operacyjne, a nie zużyte do dnia bilansowego, których stan stanowi istotną wartość dla jednostki (np. nośniki energii: węgiel, ropa, gaz itp. oraz inne materiały) ujmuje się jako zapas w oparciu o przeprowadzoną na dzień bilansowy inwentaryzację przy zastosowaniu wyceny według cen zakupu. Ustalony w ten sposób zapas koryguje koszty bieżącego okresu.
 5. Wartość nabytych towarów ujmuje się w ewidencji w cenie zakupu. Dla zakupionych towarów prowadzi się ewidencję ilościowo – wartościową. Rozchód towarów z magazynu wycenia się w drodze szczegółowej identyfikacji rzeczywistych cen tych towarów, które zostały sprzedane. Rozchód ustalany jest w oparciu o miesięczny raport sprzedanych towarów sporządzony w punkcie sprzedaży.
 6. Wyroby gotowe i produkty w toku wyceniane są w cenie nabycia (koszcie wytworzenia). Do kosztów wytworzenia wyrobów gotowych nie zalicza się kosztów

magazynowania, kosztów sprzedaży, kosztów administracyjnych, które nie przyczyniają się do doprowadzenia zapasów do ich aktualnego stanu i miejsca. Podstawą ustalenia wartości netto produkcji w toku jest ich okresowa ocena przez komisję inwentaryzacyjną dokonująca spisu z natury co najmniej na koniec roku obrachunkowego.

Rozdział VIII

Środki pieniężne

§ 8.1. Krajowe środki pieniężne znajdujące się w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się w wartości nominalnej.

2. Środki pieniężne wyrażone w walucie obcej wycenia się następująco:

- a) bieżąco wpływ i rozchód środków pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na rachunku bankowym prowadzonym w walucie krajowej wycenia się po kursie kupna lub sprzedaży banku z którego usług korzysta jednostka,
- b) wpływ walut obcych na walutowy rachunek bankowy w ciągu roku obrotowego wycenia się według średniego kursu NBP z dnia poprzedzającego dzień wpływu waluty,
- c) rozchód walut obcych z walutowego rachunku bankowego wycenia się po kursie, po jakim waluty te wyceniono w momencie ich wpływu na walutowy rachunek bankowy, przyjmując metodę wyceny pierwsze przyszło – pierwsze wyszło (FIFO),
- d) na dzień bilansowy wyrażone w walucie obcej środki pieniężne wycenia się po obowiązującym w tym dniu średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Prezesa NBP a powstałe różnice kursowe odnosi się odpowiednio na przychody lub koszty finansowe.

Rozdział IX

Rozliczenia międzyokresowe kosztów

§ 9.1. Rozliczenia międzyokresowe kosztów – z uwagi na cykliczność i powtarzalność operacji na przełomie roku oraz kierując się zasadą istotności (art.4 ust.4 uor), nie stosuje się rozliczeń międzyokresowych kosztów w szczególności dla: opłaconej z góry prenumeraty, zakupu licencji na oprogramowanie antywirusowe, wykupu polisy ubezpieczeniowej, opłaty za prawo do korzystania z elektronicznych serwisów prawnych, przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych, itp.

Rozdział X

Zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych

§ 10.1. Odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środka trwałego i wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się drogą systematycznego, planowego rozłożenia jego wartości początkowej na ustalony okres amortyzacji.

2. Na dzień przyjęcia środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej do użytkowania ustalany jest okres i stawka amortyzacji wynikająca z wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych, określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Dla prawa użytkowania wieczystego gruntów przyjmuje się roczną stawkę amortyzacji w wysokości 2.5 %.

3. Odpisy amortyzacyjne dokonywane są w równych ratach co miesiąc, począwszy od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek trwały lub wartość niematerialną i prawną przyjęto do używania, do końca tego miesiąca w którym następuje zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową lub w którym postawiono je w stan likwidacji, zbyto lub stwierdzono ich niedobór. Poprawność stosowanych okresów i stawek amortyzacji środków trwałych należy okresowo weryfikować, powodując odpowiednią korektę dokonywanych w następnych latach obrotowych odpisów amortyzacyjnych.

4. Majątek trwały amortyzowany jest metodą liniową.

5. Odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) dokonywane są w sposób następujący:

- a) nabyte aktywa rzeczowe o okresie użytkowania ponad rok, o wartości niższej niż 1.000,- zł, za wyjątkiem środków trwałych wyspecyfikowanych w załączniku nr 6, odnosi się w miesiącu nabycia bezpośrednio w koszty bieżącej działalności operacyjnej jako wartość zużytych materiałów,
- b) odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) środków trwałych o wartości jednostkowej od 1.000,- zł do 10.000,- zł, pomocy dydaktycznych o wartości początkowej powyżej 1.000,- zł, książek i zbiorów bibliotecznych oraz środki trwałe wymienione w załączniku nr 6 dokonywane są jednorazowo w koszty bieżącej działalności operacyjnej w chwili wydania tych środków do użytkowania,
- c) odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe) środków trwałych o wartości jednostkowej

przekraczającej wartość 10.000,- zł (poza pomocami dydaktycznymi) dokonywane są w czasie:

- dla nowych środków trwałych metodą liniową z zastosowaniem stawek nie niższych niż określone w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, przy czym dla każdego środka trwałego określa się indywidualnie okres jego użytkowania i stawkę amortyzacji,
 - dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji – metodą liniową, przy czym dla każdego środka trwałego określa się indywidualnie okres jego użytkowania (amortyzacji), stosując zasady określone w pkt. 2.
6. Przy określaniu okresu amortyzacji dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji, okres amortyzacji nie może być krótszy niż:
- a) dla środków trwałych zaliczanych do grupy 3-6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT);
 - 24 miesiące – gdy ich wartość początkowa nie przekracza 25.000,- zł,
 - 36 miesięcy – gdy ich wartość początkowa jest wyższa od 25.000,- zł i nie przekracza 50.000,- zł,
 - 60 miesięcy – w pozostałych przypadkach,
 - b) dla środków transportu – 30 miesięcy,
 - c) dla budynków i budowli – 10 lat.

Środki trwałe, o których mowa w pkt. a i b, uznaje się za:

- używane, jeżeli przed ich nabyciem były wykorzystywane co najmniej przez okres 6 miesięcy,
- ulepszone, jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji wydatki poniesione na ich ulepszenie stanowiły co najmniej 20% wartości początkowej.

Środki trwałe, o których mowa w pkt. c, uznaje się za:

- używane, jeżeli przed ich nabyciem były wykorzystywane co najmniej przez okres 60 miesięcy,
- ulepszone, jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji wydatki poniesione na ich ulepszenie stanowiły co najmniej 30% wartości początkowej.

6. Grunty oraz dobra kultury nie podlegają umorzeniu.

Rozdział XI

Aktualizacja wartości należności i zobowiązań

§ 11.1 Wartość należności i zobowiązań wycenia się na dzień bilansowy, w sposób następujący:

- należności – w kwocie wymaganej zapłaty, z zachowaniem ostrożności wyceny (art. 28 ust. 1 pkt. 7 ustawy o rachunkowości),
 - zobowiązania – w kwocie wymagającej zapłaty (art. 28 ust. 1 pkt. 8 ustawy o rachunkowości).
2. Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez ustalenie wysokości odpisu aktualizującego zgodnie z ustawą o rachunkowości, z zastrzeżeniem, że:
- 1) odpisy aktualizujące wartość należności dotyczących rozchodów budżetu zalicza się do wyników na pozostałych operacjach niekasowych;
 - 2) odpisy aktualizujące wartość należności dotyczących funduszy tworzonych na podstawie ustaw obciążają fundusze;
 - 3) odpisów aktualizujących wartość należności dokonuje się nie później niż na dzień bilansowy;
3. Ustala się następujące zasady dokonywania odpisów aktualizujących należności:
- należności skierowane na drogę sądową - odpis w 100 % kwoty należności
 - należności o przekroczonym terminie płatności powyżej 6 miesięcy - odpis w 100 % kwoty należności
4. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych - zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizacji, z zastrzeżeniem ust. 2.
5. Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne zmniejszają dokonane uprzednio odpisy aktualizujące ich wartość. Dokonane odpisy aktualizujące wartość należności pomniejsza się w związku z zapłatą należności.
6. Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne, od których nie dokonano odpisów aktualizujących ich wartość lub dokonano odpisów w niepełnej wysokości, zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów

finansowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

7. W wyniku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu aktualizującego wartość aktywów, o równowartość całości lub odpowiedniej części uprzednio dokonanego odpisu aktualizującego zwiększa się wartość danego składnika aktywów.
8. Odsetki od należności i zobowiązań ujmuje się w księgach rachunkowych w momencie ich zapłaty, lecz nie później niż pod datą ostatniego dnia kwartału w wysokości odsetek należnych na koniec tego kwartału.

Rozdział XII

Kapitały (fundusze) własne

§ 12. Kapitały (fundusze) własne ujmuje się w księgach rachunkowych z podziałem na ich rodzaje i według zasad określonych przepisami prawa.

Rozdział XIII

Wynik finansowy

§ 13.1. Wynik finansowy jednostki budżetowej ustalany jest zgodnie z wariantem porównawczym rachunku zysków i strat na koncie 860 - „Wynik finansowy”, określonym w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Na wynik finansowy składają się w szczególności:
 - wynik działalności operacyjnej, w tym z tytułu pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych;
 - wynik operacji finansowych
3. Księgowania na koncie w ciągu roku obrotowego oraz w końcu roku przedstawiono przy opisie konta 860.

Saldo konta 860 na koniec roku obrotowego wykazuje:

- saldo Wn – to strata netto,
 - saldo Ma – to zysk netto.
4. Ponoszone koszty ujmuje się zawsze na kontach zespołu 4 „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie”, a w razie potrzeby można również ewidencjonować na kontach zespołu 5 „Koszty według typów działalności i ich rozliczanie”.
 5. Saldo konta 860 przenoszone jest w roku następnym pod datą przyjęcia sprawozdania

finansowego na konto 800 „Fundusz jednostki”.

